

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/127/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010177
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3814010177.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 1. decembra 2014 prejednal odvolanie obžalovaného

Q. X.
nar. XX.XX.XXXX v A., trvalé bydlisko M. K. XXX/X, W., t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/46/2014-272 zo dňa 04.07.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný podľa § 285 písm. f) Tr. por. s prihliadnutím na ustanovenie § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza č. 1 Pv 537/12/3307-64 zo dňa 14.04.2014 pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí F. X., nar. X.X.XXXX a Q. X., nar. X.X.XXXX, v rámci posudzovania predbežnej otázky v zmysle § 7 odsek 1 Trestného poriadku súd určil, že bol povinný platiť matke detí D. X. od septembra 2011 do 10.11.2011 výživné po 50 eur mesačne na každé dieťa, a to do 5.-teho dňa v mesiaci, a uznesením Okresného súdu Prievidza 8P/17/2011-22 zo dňa 10.11.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 31.1.2012, bol zaviazaný platiť matke detí D. X. výživné 100 eur mesačne, a to do 5.-teho dňa v mesiaci, túto povinnosť si v Prievidzi úmyselne neplnil v stanovenom rozsahu od septembra 2011 do augusta 2012 vrátane, hoci bol zamestnaný a mal dostatočný príjem, pričom od septembra 2012 do 4.7.2014 zaplatil z dlžného výživného za vyššie uvedené obdobie 201 eur a na výživnom zostal dlhovať D. X. 224,50 eur,

ktorý obžaloba kvalifikovala ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., pretože trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný Q. X. bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/46/2014 zo dňa 04.07.2014 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. pre skutok, tak ako je tento uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku a odsúdený k trestu odňatia slobody na 3 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 16 mesiacov a povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, v ktorom namietal, že sa necíti byť vinným, pretože o svoje maloleté deti sa riadne stará aj nad rámec povinností stanovených súdom, neustále im kupuje nové veci, či už obuv alebo oblečenie, platí im mimoškolské aktivity a iné potreby. Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaný vydokladoval, že celé výživné od 10.11.2011 do dňa verejného zasadnutia v sume 3.700 € vyplatil a doložil kópie poštových poukázok o zaplatení sumy od hlavného pojednávania v jeho trestnej veci na súde prvého stupňa od mesiaca júl 2014 doposiaľ vo výške 614 €. Domáhal sa, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Prokurátorka krajskej prokuratúry po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí poukázala na to, že obžalovaný bol v skutku uznaný vinným za dlžné výživné vo výške 224,50 €, pričom podľa poštových poukázok odo dňa 04.07.2014, teda od vyhlásenia rozsudku, okrem bežného výživného zaplatil z tohto dlhu sumu prevyšujúcu 100 €, a teda ešte stále na výživnom dlhuje. Aby mohol byť oslobodený, musel by zaplatiť celú dlžnú sumu tak, ako je uvedená vo výrokovej časti rozsudku, a preto navrhuje odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobou oprávnenou, odvolací súd po preskúmaní všetkých výrokov napadnutého rozsudku a po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zameraného na tvrdenie obžalovaného o uhradení dlžného výživného dospel k záveru, že odvolaniu obžalovaného je možné vyhovieť.

Je taktom, že obžalovaný odo dňa 10.11.2011 doposiaľ uhradil výživné na svoje dve maloleté deti vo výške 3.700 €, čo zodpovedá mesačnej sume 100 €, teda po 50 € na každé dieťa, tak ako bolo určené na základe uznesenia Okresného súdu Prievidza č. k. 8P/17/2011-22 zo dňa 10.11.2011. Obžalovaný však na výživnom zostal dlhovať sumu 100 €, ktorú súd prvého stupňa v rámci posudzovania predbežnej otázky ustálil za obdobie od septembra 2011 do 10.11.2011. Obžalovaný však vo svojom odvolaní poukazoval na to, že v tomto období zaplatil inkaso na byt, hypotéku a škôlku pre deti vo výške 120 €. Keďže deti nedokončili dochádzku v škôlke, mesto Handlová vrátilo tieto peniaze D. X. späť. Vychádzajúc z uvedeného ako aj z faktu, že okrem plne uhradeného výživného za celé obdobie odo dňa 10.11.2011, obžalovaný sa podieľal na zabezpečovaní potrieb maloletých detí skutočne nadštandardne, dospel odvolací súd k záveru, že je možné aplikovať v jeho prípade podmienky účinnej ľútosti v zmysle ustanovenia § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a že splnením si svojej povinnosti za celé obdobie platenia výživného trestnosť trestného činu zanikla.

Z uvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda, že podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že podľa § 285 písm. f) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože trestnosť činu zanikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.